

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 27 Novembre 1885.

Începe a se învechi credința oamenilor în statornicia nenaturalei situații de ași, și cu ea și credința presei unguresci dela noi, că prin însușirea unei limbi anumite, se schimbă firea omului.

S'a făcut multă sfară cu patriotismul modern condiționat dela cunoașterea limbei unguresci.

S'a creat un sistem de educațiune basat exclusiv pe cunoașterea limbei unguresci, și acest sistem se urmărește dela scoalele populare până inclusive la universități.

S'a dis: fără cunoștința limbei unguresci nu se poate închipui patriotism în cetățeanul din Ungaria. Trebuie deci luat copilul încă de mic la cură radicală. Scoala poporală este astăzi pusă la grea cercare, fiindcă nu s'a putut crea în 5 ani un stat învățătoresc, care prin mediul limbei unguresci să planteze în frageda inimă a copilului patriotismul modern.

Astfel croit, sistemul se continuă la scoalele medii.

În deplină maturitate pășește omul la studii serioase, spre a se cualifica pentru viața publică.

O altă lume se deschide acuma ochilor sufletești a omului setos de înaintare. Se vor simți încă ici colea defectele crescerei unilaterale de prin scoalele populare și cele medii, însă ele dispar, dacă voința de fer stăpânesce întreaga ființa omului.

E liber aici individul, și știința începe a-și arăta rațele sale binefăcătoare. Nu există putere în lume, care să o poată pune în cătuși; curată ca lumina soarelui, ea străbate pretutindinea în toată puritatea sa.

Așa crede tinărul eșit din gimnasiu, căci așa a aușit el dela părinții sei.

Și totuș nu este așa.

Și nu este așa, pentru că sistemul trebuie să fie consecuent.

Mântuirea țerei e condiționată dela patriotismul modern, acest patriotism nu se poate închipui fără limba ungurească, e deci lucru natural consecuența, în puterea căreia la granița dela Poșon se face zid chinezesc, și nimica nu va străbate de dincolo dincoace, și de dincoace dincolo, căci consecuența cu sfințenie trebuie observată.

I se taie deci omului calea de a putea studia în streinătate, că acolo nu poate studia patriotism.

E trist acest adevăr, însă el se practică în ambe direcțiile, și nu noi purtăm vina dacă lumea începe a zimbă la aușul lucrurilor dela noi.

Ni se spune că ingrigirea stăpânilor dela cărma statului n'are margin în ce privește puritatea patriotismului. Ni se spune spre pildă, că literile fundamentale ale lăsamântului după fericitul Gozdu au trebuit bine clausulate, ca nu cumva să se știrbească sistemul. S'a decretat deci, că din fundațiunea Gozdu se vor da stipendii numai tinerilor, cari vor studia în patrie.

Voind vre-un stipendist să-și câștige adevărate cunoștințe temeinice în vre un ram de știință oarecare, și prin urmare să treacă preste murul chinezesc dela Poșon, el trebuie să ceară concesiune dela ministrul nostru de culte, și acesta va decide din cas în cas, dacă individul respectiv e, sau nu în stare a influența patriotismul dela noi prin nepatriotismul câștigat afară de hotarul patriei noastre.

Prin asemenea măsuri arbitrare se isolează Ungaria de lumea cultă, așa dăcem noi.

Prin asemenea măsuri arbitrare se isolează Ungaria de lumea cultă, dăce domnul Trefort în adresa sa către senatele universitare din Cluș și Budapesta. Întreaga viața noastră se oglindează prin mediul limbei maghiare, pre care lumea cultă nu o pricepe.

E nebună această lume cultă, ea nu voiesce să ne învețe limba noastră, și dacă ea nu voiesce să scie de noi, vom face noi ca ea să scie. Se va compune deci deocamdată în limba latină programa lecțiilor dela universități, și pre această cale vom delătura păretele cel din mijlocul vrajbei.

Începutul s'a făcut, și aceasta ajunge, căci noi scim, că tot începutul este greu.

S'a pus pe lucru pressa din Cluș, și ea a făcut mari descoperiri. Ni se spune adevărat, că cunoașterea limbei unguresci n'are nimica cu patriotismul, deoarece cei mai învășunați naționaliști sunt tocmai aceia, cari și-au făcut studiile tot în institute unguresci.

Paralel cu diarele din Cluș merge înțeleapta măsură a ministrului nostru de culte, cu privire la spargerea zidului chinezesc.

Astăzi s'a dispus tipărirea programei de lecțiuni în limba latină, deoarece aceasta ca limbă moartă nu poate fi exploatată de politică.

Începutul s'a făcut spre a demonstra lumii, că mai ținem ceva totuș la verdictul ei.

Începe deci a se învechi coarda cea veche.

Noi constatăm deocamdată contrastul dintre dispozițiunile luate față cu literile fundamentale ale lăsamântului după fericitul Gozdu și cele privitoare la tipărirea lecțiilor dela universitatea din Cluș și Budapesta. Constatăm contrastul dintre mărtu-

risirea despre raportul dintre cunoașterea limbei unguresci și patriotismul actual, — și dintre „Kultur-egy-let-ul din Cluș cu toate filialele lui.

Și constatarea o facem accentuând încă odată, că tot începutul este greu.

Revista politică.

Veacul al XIX pe lângă alte însușiri proprii, se caracterizează de sigur — și încă foarte mult — prin faptul, că în el s'a cristalisat tot mai mult și mai mult idea de naționalitate, care ași a ajuns aproape să pre domineze orice altă idee.

Și dacă e admis acest adevăr pentru Europa întreagă, riscăm a dăce, că nicăiri pe fața pământului, idea de naționalitate nu s'a impregnat mai tare în viața popoarelor, ca tocmai la noi în monarhia Austro-Ungară.

Aproape nu este la noi o cestiune internă, la care să nu se ivească în fund, sau pintre culise idea națională; și care ivită odată, oferă destule motive de a nu cunoaște nici unii nici alții dintre litiganți resoane și de a nu face nici o concesie.

Din acest punct de vedere e de tot interesant proiectul unui deputat al dietei provinciale boeme, anume Plener, de a aronda cercurile de justiție și administrație în Boemia după naționalități. Plener din întâmplare e german, și de aceea cehii îl atacă din principiu, susținând, că asta nu va să dăce altceva, decât a sfărta unitatea regatului boem. Un lucru, — pe care de sigur nu l'ar face, dacă proiectul ar fi venit din partea cehilor, și dacă populația germană n'ar forma minoritatea locuitorilor din Boemia.

Diariul ceh „Pocroc” condamnă astfel acel proiect, pe care dacă s'ar face la noi, de sigur că l'am primi cu un deosebit entuziasm:

„Scopul proiectului este despoierea minorităților cehice de toate drepturile lor naționale. Noi nu avem lipsă de o argumentare mai detaiată, că de ce anume nu primim un astfel da proiect, care are de scop sfărtașarea țerei. Nu este adevărat, că în Boemia ar fi existat vre o dată un district german încheiat, în care limba cehă să nu fi avut deplina îndreptățire la oficii și judecătorii. Toate legile și ordinațiunile cunoscute numai un regat boem, care formează un ce întreg, și ele se adresează la întregul regat boem. Și astfel fiind premisele proiectului false, false sunt și concluziunile sale.

„Încercarea de a întemeia proiectul pe drept, nu a reușit, și ceea ce mai rămâne, este un ultimatum, pe care l' dă

FOIȚA.

Leul dela Avrès

de

Aleksandru Dumas.

(Trad. de V. G.)

(Urmare)

Bilkassem se întoarșe în cort și mi raportă. Pe când Ben-Sarah urmărea pe leu.

Abia cătră ameași Amar Ben-Sarah se reîntoarșe și el. Leul se întorșese în culcușul seu. Arabul descrie un cerc de o mie de pași — circonferință, asigurându-se astfel de locul unde se afla.

Era la trei kilometri departe de corturi.

Ficasem după toată probabilitatea, că întelnierea noastră va fi chiar în ziua aceea.

Țiua trecu. Eram pradă acelor friguri și acelei emoțiuni, de care v'am vorbit.

Îmi fu imposibil d'a mânca, d'a ceti, sau d'a me ocupa cu ori și ce.

Cu puțin înainte de apusul soarelui, eșii. Aceasta este o oară, în care arabii, care au vre-un leu în vecinătatea lor, rămân acasă neschimbat. Din amurgul serei până în țiua următoare, un arab, care a aușit răcnetul leului, nu-i place nici decât ași scoate piciorul afară.

Pe când eu din contră alesei chiar acest timp, deoarece acuma se deșteaptă leul, se pune pe cercetări și vènează.

Când sosii în locul designat prin Amar Ben-Sarah, mai era încă un quart de oară din ți și puteam să studiez terenul.

Întrarăm într'o strimțoare de munți dela Avrès; în fund strimțoarea era și mai păduroasă acoperită cu pini, brați și stejari, ale căror foi sēmănau cu foile măceșilor. Niște stânci sterpe, încă arđetoare de căldura țilei eșiau în mijlocul acestei verdeți, ca niște osăminte a unui om reu îngropat.

Ne îfundarăm în pădure. Ben-Sarah îmi servia de călăuz.

El țara după sine o capră destinată a servi ca cursă leului și care se opunea tot într'una de a ne urma.

La 50 de pași departe de culcușul leului se află o poiană: o alesei, precum alege cineva în duel locul unde să se bată.

Amar țaiă un arborel, îi făcu țepușă, țabări cu ea în mijlocul poienei și o agăță de capră lăsându-i funia aproape de un metru și jumătate liberă.

Pe când Amar Ben-Sarah îndeplinea această operațiune, auđirăm o căscătură lungă la vre-o cincideci, șeseșeci de pași. Era leul, care nu se deșteptase bine și ne privea căscând tot într'una.

Strigătele caprei îl deșteptară din somn. El se

aședă liniștit la poalele unei stânci, scoțându-și limba sângerândă pe buzele lui cele groase.

Era de o calmitate și dispreț magnific față cu noi.

Me grăbii d'a trimite înapoi pe oamenii mei, cari nu fură superați și care și luară pozițiune la două sau trei sute de pași în urma mea. Amida singur insistase ca să mi țină societate.

Esaminai bine localitățile, o ripă me despărta de leu. Poiana putea să aibă patrușeci și cinci pași circonferință, cincispreșeci prin urmare în diametru.

Eram singur.

Era vorba să mi aleg o pozițiune. Me aședai la marginea unui lemn. Astfel aveam capra între mine și lemn.

Capra era șapte opt pași aproape de mine, leul la șeseșeci.

Pe când me pregățiam astfel, leul dispărui; prin urmare nu mai era timp de perdut, trebuia să fiu gata d'a-l primi, putea să s'arunce asupra mi pe din dărăpt, dintr'un moment într'altul.

Un stejar îmi oferea, ceea ce totdeuna caut în astfel de impregiurare, — un sprigin.

Țaii ramurile inferioare, care me genau în mișcări și la ochi, și me aședai spriginit de trunchiul seu.

Dar abia me aședai, când zării numai după neliniștirile caprei, că se petrecea ceva aproape de noi.

învingătorul celui bătut, fiind s'p'ada aruncată pe brațul cumpănei. Noi nu scim nimic nici de o bătaie mâncată de boemi și Brenii de ași, cari voiesc să acate și spada de brațul cumpănei, pentru de a face ca dreptatea să se aplece în partea lor, în mâinile lor numai o săbiuță de lemn foarte nevinovată, care nu poate să bage nici frică în noi și nici să schimbe poziția naturală a cumpenei dreptății.

„Toate vorbesc în protiva acestui proiect, care vrea să rumpă unitatea Boemiei, pentru care nu va putea vota nici un financiar, nici un german cu idei patriotice, cu atât mai puțin un ceh, care ține la patriotismul său, nici un guvern, până când voiesc să treacă de austriac, — despre aceea suntem convinși, că coroana nici când nu 'și-ar putea da consimțământul său la un astfel de proiect.

„Pe o astfel de basă noi nu putem discuta și ne vom opune până la cele din urmă ori-cărei pretensiuni, care nu voiesc să primească în regatul boem un ce întreg și care nu vrea să recunoască deplina și egala îndreptățire a ambelor naționalități în tot cuprinsul ei.“

În ședința de Luni a camerei române a interpelat dl Ionescu pe ministrul president al României Ion Brătianu în cestiunea ținutei, ce observă România față cu evenimentele din peninsula balcanică.

Dl Brătianu răspundând, a constatat, că e adevărat, că regimul s'a adresat la conferința din Constantinopole, rugându-o să decreteze demolarea fortărețelor bulgare dela marginea Dunării. Dar conferința a răspuns, că de oare-ce ea a fost convocată pentru a discuta asupra unei cestiuni anumite, se privește de incompetență pentru a discuta asupra unei cestiuni streine. Dl Brătianu a adaus, că el a călătorit în străinătate, însă nu pentru de a cere sfaturi, ci de a afla, că oare pentru România, care ținută ar fi mai rațională față de puterile europene. Și pe toate puterile, el le-a aflat foarte aplecate de a susține pacea.

Ori-ce persoană privată, dise dl ministru, poate să pășască pe față și să 'și arate sentimentele sale de simpatie față cu o idee măreață, care mișcă un popor întreg, precum se întâmplă de present în Bulgaria, — dar un guvern e totdeauna silit să observe o rezervă oare-care.

Camera a trecut după răspunsul ministrului la ordinea zilei.

Diariul „Independance belge“ primesc scirea, că republicanii din Spania nu vor încerca deocamdată nimic. Amicii lui Zorilla au trimis un om de încredere la densus, pentru a-l sfătui să nu întreprindă nimic contra unui cabinet, care a inaugurat o politică de reforme și are de gând să revoace, întru cât este posibil decretele reacționare și dispozițiunile ultramontane ale lui Pidal și ale cabinetului Canovas. Noul ministeriu a fost primit și de opinia publică. Presa liberală și diarele republicane speră unanim, că Sagasta și colegii sei vor îndeplini promisiunile date de densus pe băncile opoziției. Întrarea în cabinet a dlor Montero Rios, Berenger și Moret a fost plăcută democraților și numirea lui Camacho a liniștit lumea financiară. Situația este în general mai favorabilă, decât cum a fost imediat după moartea regelui.“

„Politische Correspondenz“ din Viena reproduce o convorbire, pe care a avut-o corespondentul ei din Paris cu un spaniol de distincție, care a ocupat mai înainte un post diplomatic foarte important și care se află în relațiuni cu diferite partide spaniole.

Capra se smuci cu toată puterea de funia mea privind în partea opusă.

Înțelesei, că leul făcuse o linie curbă pentru a trece râpa și s'apropia de noi, nevădută și urmând pe indoitura pământului.

Nu me înșelam. Preste de ce minute zării capul cel monstruos în vârful rîpei, care me despărțise de el, apoi umerii și în fine tot corpul.

Leul e prea somnoros și leneș. Sosit în vârful muntelui se afla la șapte pași departe de capră și la cincisprezece de mine.

IV

Stătui nemișcat, ținându-l în falcă. Într'un moment având timpul d'al potrivii bine între ochii mei, pusei degetul pe cocoșul puscei și avui dorința d'a o sloboade.

Dac'aș fi cedat acestei inspirațiuni, aș fi scăpat după toată probabilitatea viața unui om; — dar nevădând în animal nici o dispozițiune de atac, așteptam cufundându-me în acel fel de plăcere teribilă, de care am vorbit deja și care constă pentru mine, a me găsi în fața pericolului și a me arăta că nu'mi pasă.

Afară de aceea mai am și alt scop prelungind aceste stranii zăbovirii; adevă d'a studia animalul, d'a face un pas mai mult în cunoașterea năravurilor sale; o descoperire mai mult în caracterul unui asemenea adversariu, aceasta este o ansă mai puțin d'a fi mâncat de el.

La întrebarea, dacă într'un timp apropiat, ne putem aștepta la o mișcare carlistă, aceea persoană a răspuns, că o mișcare parțială este posibilă, nu însă una generală, în capul căreia s'ar afla Don Carlos. Această credință a dobândit-o prin propriile sale informațiuni și mai ales prin declarațiunile foarte categorice ale unuia dintre conducătorii cei mai însemnați ai carlismului, ale marchisului Ceralbo. Moartea regelui este un eveniment, care s'a putut prevedea, și Don Carlos și-a conformat planul acestui eveniment. Planul este acela de a rămănea pe tărîmul ordinii și legalității, de a se prepara însă pentru momentul, când Spania ostenită de noua încercare a restabilirii republicei, îl va chema ca pe salvatorii ei.

O mișcare carlistă este neprobabilă, căci guvernul spaniol a luat dispozițiunile cele mai energice pentru a înăbuși ori-ce mișcare. Este sigur, că partida carliștilor, cu toate afirmările contrare nu este preparată, ci a fost surprinsă de evenimente. În afară de acestea, nici armata, în rândurile căreia se află răniții din revoluțiunile trecute, nu prea simpatizează cu Don Carlos, și se știe, că armata este aceea, care încenează revoluțiunile în Spania.

Răsboiul dintre sârbi și bulgari.

Pacea încă nu este încheiată. Bulgarii pretind prea multe, ear sârbi nu vreau să cedeze nimic.

La Berlin se crede, că Austria și Rusia își dau silințele pentru împedecarea nouălor ostilități, cari redeschise ar putea să aibă de rezultat un război între austriaci și ruși, în care să se decidă odată pentru totdeauna, că dintre aceste două puteri, care are să 'și asigure influința pentru totdeauna în orient.

Aksakow cere în diariul muscălesc „Russ“ cu înțelegere, ca Rusia să iese din rezerva, ce 'și-a impus, și în cas că Austria ar ocupa Sârbia, să rumpă cu toate legăturile amicale dintre aceste două mari puteri, și să atace cu energie imperiul Habsburgilor.

E de tot interesantă o scrisoare rusească datată din Londra, în care între altele se țice:

„Rusia va învinge în Viena pe inimicii slavismului, din burgul din Viena trebuie să se dea porunca pentru ocuparea Bosforului, în biserică sftului Stefan trebuie să se proclameze marele imperiu slav. Ajunsă odată Viena pe mâna slavilor și ocupată fiind de Rusia, vor trebui să dispară toți inimicii slavismului.“

Bine a dis cel ce a dis, că pân'aci s'a jucat numai uvertura, ear drama are să urmeze d'aci înainte.

Entă câte-va sciri telegrafice dintre cele mai nou venite:

5 Decembre.

Constantinopol. — Se crede prin cercurile diplomatice, că la nota Porței, care revindică pentru Turcia dreptul de a trata despre pace într'un mod direct cu Sârbia, prințul va obiecta, că Turcia a refuzat, contra datoriei sale, de a l'ajuta contra Sârbiei.

Constantinopol. — După scirile din Filipopol, comisarii Lebib Efendi și Gadban Efendi n'au avut o primire escelentă cum pretindea Poarta. Se vorbește mai cu samă despre un meeting, care s'a ținut în acest oraș, pentru a protesta contra numirii comisariilor otomani. În cursul acestui meeting

Mai mult de de ce minute me desfătai singur, despre ceace puțini oameni pot să se laude a o fi făcut; aceasta'mi era permis, mai bine de doi ani nu me mai găsi în fața unui leu și acesta era unul dintre cei mai frumoși, mai tari și mai măiestroși ce vădusem.

După de ce minute se lăsă să cadă pe pantece, turtindu-se dintr'odată, ca și când i-ar fi lipsit pământul sub el; apoi își încrucișă labele dinaintea lui, lungindu-și capul și 'și făcând un fel de pernă pentru grumazul său.

Ochiul său era ficsat asupra'mi și nu și'l mai lua un moment dela mine; se părea că este cât se poate de supărat de ceace se întâmpla în regatul său, când un om părea că nu'l recunoaște de rege.

Cinci minute mai trecură încă; în pozițiunea în care se afla nimic n'ar fi fost mai ușor pentru mine decât de a-l ucide.

Deodată se ridică în sus, ca și împins de cineva și începând a se mișca, făcând un pas sau doi înainte, un pas sau doi înapoi, mergând la dreapta mergând la stânga și clătînd mereu din coadă, ca o pisică, care începe a se năcăji.

Fără îndoială el nu pricepea ce va să țină această funie, această capră, acest om; inteligența sa nefiind d'ajuns a-i explica un asemenea mister.

Numai instinctul pare că i spunea, că se afla într'o cursă.

girantul consulatului Rusiei ar fi preconisat restabilirea statului *quo ante*, dîcînd că dacă nu s'ar primi această soluțiune, o intervenire a Porței pare iminentă, dar meetingul ar fi fost de părere a asista până la extrem, și mare număr de persoane au adăugat, că ar fi preferit restabilirea lucrurilor, care existau înaintea tratatului dela San Stefano.

Meetingul ar fi dat asemenea o desmîntire formală depeșei oficiale din Constantinopol, care ar fi anunțat că niște petițiuni ar fi fost remise lui Lebib-Efendi, pentru a i cere restabilirea statului *quo ante*.

Constantinopol. — În fața atitudinii plenipotențiatului englez în ultima ședință a conferinței, publicarea proclamațiunii adresată rumeliștilor pare a fi fost amânată, precum și plecarea lui Djevdet-Pașa la Filipopol.

De altmîntrelea numirea lui Gadban Efendi la Sofia arată asemenea, că misiunea pregătitoare la Filipopol nu va dura mult timp.

Cu toate astea Poarta a cerut ambasadorilor să numească comisiunea de anchetă internațională propusă de conferință. Numai Rusia, Austria și Italia au consimțit a 'și delega pe consuli lor la Filipopol. Germania neavînd consul la Filipopol va numi un delegat special.

Se observă, că Poarta primesc puține nuvele din Filipopol, ceace face să se presupună, că depeșile comisariilor sunt oprite.

În sfîrșit politica celor trei imperii pare a nu fi isbutit în urma învingerei Sârbiei, care era până la un oare-care punct instrumentul lor militar, pentru a ajunge la restabilirea statului *quo*. Imperiul ar fi voit într'adevăr să evite cu ori-ce preț o acțiune militară din partea Porței, care avea dreptul absolut de a interveni conform tractatului din Berlin.

Raporturile dintre ambasada Engliterei și Poarta ar fi foarte rele.

Poarta continuă a activa înarmările sale, dar se simte lipsa de bani.

6 Decembre.

Petersburg. — „Gazeta Moscoviei“, vorbind despre somațiunea contelui de Khevenhüller, ce a făcut-o prințului Bulgariei, în numele guvernului austro-ungar spune, că nimeni nu știe până unde se poate întinde resbelul și că victoriile bulgarilor nu pot fi anulate din cauza unor combinațiuni politice.

Niș. — Ministrul de resbel, colonelul Petrovici, și a dat demisiunea.

Colonelul Franasovici, actualul ministru plenipotențiar la Roma, e chemat a 'l înlocui.

Constantinopol. — Conferința s'a convocat pentru Marți, ca să i se comunice cele petrecute în afacerile Rumeliei și proclamațiunea imperială către populațiunea acelei provincii.

Întrarea trupelor otomane în Rumelia de o cam dată rămănea problematică, pentru că populațiunea acolo este foarte escitată; femeile și cer bărbații, părănții pe fii lor, ear copiii pe părinți, cari în grămadă au alergat la Nord pentru apărarea teritoriului invadat de sârbi, și astfel s'ar putea isca un conflict sângeros, ce ar putea da naștere unui mare resbel. Aceleaș cuvinte au contribuit la rechemarea sub-comisarilor și amânarea plecării comisariului Djevded.

Cu toate acestea rămăsei nemișcat, cu pușca pregătit, cu degetul pe cocoș, urmărind toate mișcările animalului.

O săritură de-a lui și a-și fi fost între ghiarele lui.

Din moment în moment neliniștea lui se mărea și începea a me neliniști și pe mine, coada o clătina tot mereu, mișcările îi deveniră mai repezi, ochiul plin de flăcări.

Ar fi fost o sinucidere pentru mine, dac'aș mai fi hesitat mult.

Profitai un moment, în care se întoarse cu partea stîngă către mine; potrivii pușca la umăr și o slobozii.

Leul își îndoi picioarele, scoase un răcnet de durere, se suci ca și când ar fi voit să-și musce rana; dar nu cădă.

După câteva secunde slobozii a doua lovitură.

Apoi fără să me mai uit, eram sigur că 'l-am atins, arunca prima carabină pentru a lua pe a doua, care era culcată lângă mine cu totul încercată.

Când me întorsei spre leu, cu pușca la umăr, leul dispăruse.

(Va urma.)

Varna. — E probabil, că în curând se va întruni o conferință în Berlin, pentru a aduce oarecari modificări tractatului din Berlin.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Brașov, 23 Novembre v. 1885.*) Domnule Redactor! E cam de mult, de când nu ne-am mai văzut pe această cale. Sunt multe cauzele, din cari am fost împedecat. Astăzi însă — pe lângă toate ocupațiunile — sunt forțat de emoțiunea unei împregiurări a ve scrie. — E vorba de prelegerile literare ale respectabilelor noastre dame de aici.

În Joia trecută (21 l. c.) seara, a fost prima prelegere pentru acest an școlar. La ora 6 și jumătate sala cea mare a gimnasiului era îndesuită de ființe gingașe, ființe ale secului frumos și de câțiva bărbați din societatea aleasă din loc și giur; mulți au fost siliți a sta în picioare, de unde a urmat părerea, că pe viitor va fi necesitate a se pune mai multe scaune. Această frumoasă cercetare își are însemnătatea sa concentrată asupra temei, ce era a se desvolta prin dl profesor I. Popea. D-sa a preles despre creșterea copiilor în general și în special despre creșterea copilelor. Înșuflețirea, precum și vocea și limbajul oratoric figurat al dlui Popea au marit foarte mult însemnătatea prelegerii, astfel încât a pătruns adânc inimile ascultătoarelor, cari cu încordarea atențiunii lor, au erupt în aplause prelungite la rostirea ultimelor cuvinte ale prelegerii.

Eată pe scurt cuprinsul prelegerii din cestiune. Mama are cea mai înaltă chemare de pe pământ, cunoscințele cari le câștigă fie-care copil în familie, în special dela mamă, nu i le poate da acestuia nici statul, nici biserica, nici școala și în sfârșit nici o societate din lume. E încântată mama de primele produse a le fantasiei micului copilăș, pe care îl strânge la peptu-i cu toată dulceața, într'adevăr ca pe cel mai scump tesaur al său în această lume. Condusă de zelum de a se delecta tot mai mult și mai des de produsele noi ale crudei ființe adorate de dânsa, mama își încordează puterile a forța tot mai tare înmulțirea cunoscințelor idolului său — ale micuțului ei copilăș — și-i saltă inima de bucurie, când vede cu ce îndemănare declamează el cutare sau cutare poezie clasică; — nu-și mai poate stăpâni emoțiunea, când vede cu ce ușurință este în stare a reproduce el cutare piesă a cutărui autor clasic, sau resoalvă cine scie ce temă matematică, — tot lucruri, ce storc admirațiunea ascultătorului, — lucruri, cari sunt în stare a le face abia copii înaintați în etate, ear nu unii în cruda etate de 5—6 ani. În modul acesta încordează în continuu puterile spirituale ale copilășului nedesvoltat încă, care are lipsă a-și desvolta și întări mai întâi exclusiv numai puterile trupesci și numai după aceea a fi ocupat cu exerciții ușoare mentale. Urmarea astorfel de încordări spirituale prea timpurii, este slăbirea ulterioară a facultăților spirituale în aceeaș măsură, în care au fost forțate mai înainte, astfel încât geniul părut de odinioară a devenit timpit și incapabil de o lucrare ori-cât de ușoară spirituală, sau poate lipsit cu desăvârșire de puterea judecării și ajuns în stare de nebunie.

Nici un copil nu e ertat a fi ocupat cu lucrări spirituale, până ce a trecut de al 6-lea an, decât pe cel mult numai cu astfel de lucrări, cari le numim jucării.

Cunoscințele, ce are a le câștiga copilul dela acest an în sus, nu i le poate da nimenea cu succesul așteptat decât numai școala.

Deci o greșală foarte mare comit părinții, cari dau copiilor lor o instrucție privată, sub cuvânt, că dacă ar merge în școală între alți copii, cari vin de acasă cu niscari-va năravuri rele, ar învăța aceste năravuri dela ei. Chiar și aceste năravuri, dacă ar obveni în școală, aceasta nu poate fi de loc condamnată, căci numai așa prinde rădăcini puternice binele în inima fie căruia individ, dacă i se aduce înainte și în combinațiuni cu partea opusă, cu răul. Prin societatea micuților copilăși își însușesc fie-care din acestea foarte multe cunoscințe folositoare, la cari nu ar ajunge în singurătate — poate nici odată.

Pe timpul cercetării școlii părinții și în special mama sunt datorii a sta în strînsă legătură cu școala și a lucra în aceeași direcțiune cu aceasta ear nu opus. Pe când se cultivă în școală d. e. curățenia în cărți, caiete, îmbrăcăminte ș. a., pe atunci mama să ajute și să îndemne pe copilul său la aceasta. Să îmbrace pe copil în haine curățite, nu pentru de a face din el păpușă și de a-l face, să se înalțe pe sine față de alții, pentru că are vestiminte mai frumoase decât ei, — să-i conducă a se cunoaște și a se prețui pe sine nu după frumusețea

esteriorului, ci după valoarea internă a lor, după cunoscințele și înțelepciunea, ce o au. În păcatul — de a se înalța după splendoarea esteroară — cad mai ales fetele, de aceea asupra acestora cu deosebire atrage atențiunea mamelor spre a feri de această plagă generală pe copilele lor. E adevărat, că există și câte un june frivol, care stă câte 2—3 oare înaintea oglinzii de câteori are să iasă undeva de acasă; dar despre astfel de bărbat-femei nici nu merită să mai vorbească omul.

O altă ocupațiune, la care trebuie îndreptată atențiunea și îngrijirea mamelor în timpul adolescenței ficelor sale este, cetitul din timpul liber, carele constă astăzi — durere — numai din scrieri, cari escită sensualismul inimilor tinere într'un astfel de grad, încât face din ele niște ființe fantastice, sensuale și inclinate spre ruină morală.

Aici numără vorbitorii scrierile mai nouă românesci sub nume de romane, cari conțin descrieri de câți și mai câți eroi ai demoralisărilor perioadei fanariotice din România, apoi traduceri estravagante din limba franceză, engleză etc., cari toate aduc cele mai mari stricăciuni tinerimei noastre. *) Când a esprimat dl vorbitoriu prima idee despre cetitul cărților, s'a aușit din public o voce întregitoare, dîcînd „nemțesci”, aceasta a îndemnat pe disertant a se abate dela textul disertațiunii și a vorbi mai mult despre aceasta materie, arătând în toată realitatea mania, ce există la noi de a avea mai mare predilecțiune cătră aceea, ce e străin, decât cătră produsele naționale.

În fine pentru cultivarea gustului estetic face apel dl prelegătoriu cătră toate mamele a îmbrățișa și a cultiva pentru fiii și în special pentru ficele lor și una din artele frumoase, precum e d. e. musica, fie musica vocală, ori instrumentală. Aceasta să o facă cu atât mai vîrtos, căci aici la noi este ocașiune a-și însuși ori cine musica în sinul reuniunii noastre de cântări.

G.

Săcădate, în 8/20 Novembre 1885. Stimat dle Redactor! În mult prețuitul diariu bisericesc „Telegraful Român” Nr. 115 apărîu o corespondență, sub numirea „Școală de stat în Săcădate”, în care corespondentul nu ese pe față cu numele întreg, ci caută a se ascunde sub tufa de chim sau „ch”, și din toate punctele de vedere caracterizează școalele noastre, precum și conducătorii lor în mod unilateral. Drept aceea dle redactor permiteți-mi și subscrisului a-mi face reflexiile mele la cele afirmate de corespondentele, ca On. public cetitoriu să poată conchide adevărul din cele ce vor urma despre conceperea sau proiectarea școlii de stat în Săcădate.

Ideia de stat maghiar prin agenții ei, chieamați și nechieamați, după cum mai cetim și noi dela sate, și-a întins mreșile în toate direcțiunile. Tendințele de a sugruma în noi (nemaghiarii) ori-ce desvoltare națională numai au margini, și prin acelea — condițiunile de cultură intelectuală ni s'au tăiat aproape pretutindinea după praca de până acuma.

În adevăr în comuna Săcădate până la finea anului acestuia școlastic 1884/5 erau 3 școale confesionale cu 3 învățători destul de calificați, dar mai puțin dotați, și toate între împregiurările locale s'au silit a corespunde legii. În decursul anului acestuia însă vine în parochia bisericeii protestante un preot nou, mai ca Pilat în credeu, firesce de naționalitate maghiar și numai decât în ziua instalării ne imbie pre ambii preoți români din loc, ca să facem o școală comunală bine dotată.

Vedînd că aceasta nu-i succede, din zel cătră stat, ear nu din alte considerațiuni, căci ziua bună se cunoasce de dimineață, face întrebare prin inspectorul regesc de școale la înaltul ministeriu, că nu s'ar putea face o școală de stat în Săcădate? La care cu iuțala fulgerului, cum a mărturisit dînsul, vine o hârtie la oficiul comunal, la cererea comunității bisericescii din Săcădate, de a se înființa acolo o școală de stat, cu întrebarea, că comuna cu ce poate servi (loc de clădire, lemne de foc etc); la care primind firesce răspuns negativ, tot nu s'a mulțumit, ci ca un nor amenințătoriu ne trezim, într'o di pe neașteptate cu inspectorul de stat și cu un învățătoriu provisoriu; și cu atâta îndrăsneală, după ce ni l'a recomandat de atare, se arată dl inspector

*) Prin espunerea bibliografică a acestor cărți condamnable, în modul acesta s'a atras mai mult atențiunea asupra lor atât a tinerilor, cât și a celor mai bătrâni, pe cari îi împinge curiositatea tocmai pentru aceea și cari nizuiesc a se convinge de ce sunt combătute. Aceasta împregiurare se poate asemăna cu cartea neagră a catolicismului, în care se induceau toate cărțile anticatolice și se opriau prin circulariu papal, ca să nu le cetească credincioșii catolici; tocmai pentru aceasta se treceau foarte tare cărțile acestea, astfel încât, cine voia să aibă câștig mai mare din vre o carte a sa, stăruia a i se induce în cartea neagră. Coresp.

Trauschenfels, încât ne ceru una din localitățile școlii noastre gr. or., ca sală de învățămînt pe anul școlastic curinte.

Neputînd a-i satisface dorinții, firesce a trebuit a-și închiria o casă la un particular. Fie-mi permis dle Redactor a atinge aci, că cu mult mai consult era de se îngrijea dl preot reformat și colegă de lucruri mai reclamate de toți parochienii sei, (fond bisericesc și școlastic) prin care să poată întreveni familiilor scăpătate, ca să nu mai treacă în România, căci de vreo câțiva ani o terțialitate s'a dus din 45 familie și făcîndu-se, — de cum-va statul are bani prea mulți, — școala de stat tot rămâne românească. „Perirea ta din tine Israile!!!” După principiul vechiu: „Qui tacet, consentire videtur”, așa aș trage și eu vre-o umbră de vină asupra mea după enaratele corespondentului „ch”, dacă barem în treacăt, ca să nu preocup p. t. public cetitoriu, nu aș face observările mele la invinuirile făcute în mod clandestin. Dîce dl coresp. „ch” că ținuta dlui preot reformat e de imitat, ear conduita preoților români de condamnat. Ce se ține de parochul gr. cath. n'am de observat, căci acela ca protopopul tractului, încredințat lui și bărbat cu studiu nu va rămânea dator, ear ce se ține de școala mea gr. or., am de a observa dlui „ch”, că dînsul, ca și Iuda pre Christos, fiind adese oaspele meu, și ca unui amic descoperindu-i toate secretele, că adevărat vom putea fi amenințați de curentul maghiar m'a tradat, fără să fiu vinovat și m'a invinuit fără nici o rezervă. Eu sciu, că încă fără de a sci de urzirea școlii de stat, am făcut cu comitetul meu parochial un salariu de 200 fl. v. a. și am publicat concurs, pe basa căruia s'a și ales învățătoriu cu atestate de calificațiune recerute de lege, dar nu la împintenarea protopopului, cum afirmă dl „ch”, ci din zel cătră școală și învățămînt, ceea-ce și dl „ch” scie cu siguritate, că în comuna noastră n'a fost afară cum a fost în alte comune, de unde și-a și primit recunoștința cu ocașiunea alegerii de atare.

„Hinc illae lacrimae.” În fine după ce ne caracterizează dl „ch” în modul indigitat, ne face o esortație atât de esagerată, să nu dîc trivială, încât nu sciu ce să răspund fără cu cuvintele marelui „Andrei” la ocașiune: „Flere possem, sed juvare non” că nu vedem noi (preoții) consistoarele noastre și protopresbiteratele noastre, ca pre acele să le consultăm.

De nu vedeam noi consistoarele noastre până nu intrevenia dl „ch” să ne consulteze, ne perdeam speranța, ne duceam cătră abis, căci banii sunt astăzi ochii lumii, și pentru tacsă de catechisație și alte interese ne vindeam școlile, ne esarîndam localitățile statului, și ne făceam: „Omnes in omnia.”

Toate acestea însă s'au făcut, am consultat pre toți prea st. Domni asesori consistoriali, și chiar după-ce primii și înaltul sfat dela capul suprem al școalelor noastre confesionale, me învoiesc a unifica școala cea mică gr. cath. cu a noastră, firesce cu caracterul majorității; și și aceasta numai din îndemnul iubirei curate și interesul binelui public, cătră frații de un sânge conlocuitori la 2/14 Novembre a. c.

După reasumatul celor espuse după slabele mele puteri, retac mai departe și nu voi a me face pro-roc că ce va fi cu școala din cestiune.

Constantin Prie,
paroch gr. or.

Varietăți.

† Grigorie M. Alecsandrescu, vestitul nostru poet fabulist, fost efor al spitalelor civile, membru în comisia centrală din Focșani și ministru, a răposat în seara de 25 Novembre c. în etate de 75 ani, la București.

Fie-i țărina ușoară și pomenirea în veci binecuvîntată.

* (Representațiune filantropică.) În numărul de Sămbătă al diariului nostru am luat notiță despre o representațiune cu scopul de a ajuta pre copii sêraci dela școala normală romano-catolică de aici. Representațiunea a avut localități în sala dela „Împăratul Roman.”

E lucru creștinesc a veni în ajutoriu celor sêraci, mai ales acuma în ajunul ernei, și se alinăm durerile celor necăjiți. Și e fericită ideea a aduna pe această cale cruceriu lângă cruceriu, căci omul bucuros dă din micul seu prisos, sciînd că pre de o parte face milostenie și el încă află distracție.

Programa a fost bine esecutată și caracterul ei internațional a atras destulă lume.

Oare noi românii n'am putea arangia asemenea representațiuni pentru sutele de copii sêraci dela școalele de aici.

* (Măsuri energice.) Energice măsuri sciu lua militarii. După cum ni se scrie din Alba-Iulia 4

*) Întârziată din lipsă de spațiu.

oficieri români, între cari doi adjutanți ai batalioanelor 20 și 29 din Aiud au fost deodată transferați; și adevărat unul în Ungaria de nord, unul în Sarmare, unul la Mureș-Oșorhei, și unul la Csik Szereda.

Se dă cu socoteala, că scorniturile cu irredenta română sunt cauza acestor dispozițiuni.

A rămas deci Aiudul în toată virginitatea calvinească, curățându-se de acești oficeri, cari erau fala garnisonului din Aiud.

* (A doua seară de convenire) a inteligenței române din Orăștie s'a ținut la 29 Novembre nou în localul casei române. Programa acestei serii s'a deschis cu novela instructivă „Popa Tanda” cecitată de dl învățătoriu Oprea. Al doilea punct din programă: „Bălcescu murind” duet pe violină, executat de d-șoara Maria Popovici, cu acompaniarea instructorului său, a produs o viuă impresiune în cei de față. D-șoara Maria Popovici a știut să dea o fidelă expresiune și interpretare profundului dor de patrie, ce a simțit marele patriot român Bălcescu, când și-a dat sufletul său cel nobil în mâinile creatorului în esilul dela Palermo. Publicul ascultătoriu a participat cu viu interes la această piesă, care ne reamintea un moment solemn din viața unui patriot și martir român. Accentele cele duioase au făcut să vibreze toate inimile și publicul a respălit acest debut al numitei d-șoare cu aplauze sgomotoase.

După aceasta s'a ivit pe podiu tinera, afabila și simpatica d-șoara Elena Orbonaș, care a declamat poezia „Frumos e omul Doamne” de Andr. Mureșianu, — cu o siguranță, precizie și accentuare nimerită. Aplauzele dese au fost răspunsul publicului la declamațiunea cu succes a d-șoarei Elena Orbonaș, care pentru prima dată s'a arătat în public ca declamatoare.

Piesa „Pe un leagăn” duet de R. Peters, executată de dd. A. Barcianu Popovici și învățătoriu Popovici, a ținut publicul la același nivel al distracțiunii și în buna dispozițiune, ce ne au procurat-o piesele anterioare. Publicul a dat expresiune mulțămitei sale prin aplauze vii.

Publicul a cerut să se repeteze duetul. Domnișnița în loc de a repeta duetul acesta, au cântat piesa „Sub această neagră stâncă”, spre cea mai plăcută surprindere și plăcere a publicului.

Cu aceste programa s'a încheiat: — La stăruința publicului a cântat în afară de programă doamna Baciu „Vivandiera” și d-șoara Elisabeta Popu aria „stele rele a vieții mele.” Ambele piese au fost primite cu simpatice manifestațiuni și aplauze din par-

tea celor prezenți. În deosebi d-șoara Elisabeta Popu, care dispune de o voce foarte bună (alt) și bine dezvoltată, ne a dovedit și de astădată, că d-șoara are toate însușirile pentru a deveni, când ar avea asemenea intențiune, o cântăreață de frunte și de renume public.

Cu aceste convenirea a doua s'a sfârșit și toți ne-am depărtat ducând cu noi convingerea, că românii, dacă au voință serioasă, pot să și facă foarte mult pe terenul progresului. Și într'adevăr, în Orăștie s'a și pus un bun fundament la o dezvoltare serioasă și solidă a vieții sociale materiale și culturale.

* (Fortificarea Bucureștilor.) În zilele trecute s'au făcut pe câmpul Cotrocenilor esperimente cu noul cupole, în prezența mai multor persoane militare și de inginerie, între cari d-nii ingineri Hepites și Lupașcu, căpit. Gramătescu și alții.

Scopul cupolelor este d'a adăposti câte o păreche de tunuri, așezate la distanțe împregiurul capitalei spre apărarea ei. Construcțiunea cupolelor are două părți: basă ficsă de zidărie și d'asupra cupola învârtitoare de metal. Partea metalică e de oțel de grosime 20—25 centimetri, cu câte o gaură pentru gura fie cărui tun, și se învârtesc printr'un aparat hydraulic împregiurul accei sale, ridicându-se în sus sau lăsându-se în jos, pentru a putea da tunurilor ori-ce direcțiune. Cupolele trebuie să reziste la ori-ce gloanțe de tun.

Cupolele, cu cari se face încercare aci sunt aduse de două societăți: una franceză și alta germană. Prețul unei cupole este de aproape 250,000 lei, din care jumătate plătește guvernul român, ear cea-laltă jumătate privesce pe companii.

Încercările se fac la distanța de un kilometru, cu obusuri de 20 centimetri diametru.

Cupolele franceze sunt mai groase în părăși și de construcțiune mai elegantă, având forma unei părășii cilindrice de 2 metri înălțime, dar au desavantagiul, precum spune „România liberă”, că oferă proiectilelor o suprafață mai mare, decât cele germane, dela cari nu se vede decât un capac boltit.

* (Bibliografic) A apărut nrul 26 al „Revistei literare” ce iese de două-ori pe lună sub redacțiunea dl. Radoi și Th. Stoenescu în București, — cu următorul cuprins: Intunecul, poezie (după lord. Byron) de Th. M. Stoenescu. — Amintiri (după André Theuriet) de Dumitru Stănescu. — Pentru ce?... (poezie) de Carol Scrob. — Prin grâu (poezie) de

Traian Demetrescu. — De-ale vieții. Cântați, rideți, dormiți de August R. Clavel. — Cerșitorul (poezie) de Victor Bilciurescu. — Oficiul, novela de d'Artanian. — Cunosc (poezie) de Traian Demetrescu. — Orașiu și Lidia, comedie într'un act (după Fr. Pon-sard) de Th. M. Stoenescu. — Din trecut de Cornelia Emilian. — Copila din flori, comedie în 4 acte. de Gr. Ventura. — E trist, (poezie) de Al Slăniceanu. — Iad (poezie) Th. M. Stoenescu. — Ateneul Român. — Societatea Revistei Literare.

Conspectul operațiunilor institutului de credit și de economii „Albina” în luna Novembre 1885.

Intrate.	fl. cr.
Numerariu din 31 Octombrie 1885	37,874.51
Depuneri	115,704.07
Cambii rescumpărate	294,262.70
Împrumuturi hipotecare și alte împrumuturi	46,187.78
Interese și provisiuni	14,857.72
La fondul de pensiune	25.50
Monetă vândută	14,474.28
Effecte	5,737.—
Conturi curente	98,191.39
Diverse	362.16
	fl. 627,677.11
Esite.	fl. cr.
Depuneri	104,223.76
Cambii escomptate	277,853.39
Împrumuturi hipotecare și alte împrumuturi	65,855.40
Interese pentru depuneri	927.39
Contribuțiuni și competențe	2142.04
Salarie și spese	13,453.89
Monetă cumpărată	114,061.87
Conturi curente	711.42
Diverse	48,355.92
Numerariu cu 30 Novembre 1885	48,355.92
	fl. 627,677.11

Sibiu, 30 Novembre, 1885.

I. G. Ioan,
director executiv.

Iosif Lissai,
comptabil.

Loterie.

Mercuri în 9 Decembrie.

Sibiu: **66 51 4 3 90**

[1207]

1—1

Somni proaspeți

se vând cu prețurile cele mai moderate:
Sibiu, Târgul brânzei Nr. 8.

Nr. 722.

[1211] 1—3

EDICT.

Ioan Cărată, gr. or. din Topârcea, protopresbiteratul Seliștei, carele din anul 1865 a părăsit cu necredința pre legiuita sa soție Maria n. Lăpădat gr. or. tot din Topârcea, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin aceasta ca în termin de **trei luni** dela prima publicare a acestui edict, să se prezenteze înaintea scrisorului, căci la din contră procesul divorțial inten-

tat de soția sa, se va pertracta și în absența lui.

Seliște, 25 Novembre 1885.

Dr. Nicolae Maier,
protopresbiter.

Nr. 4618/1885 civ.

[1207] 3—3

Publicațiune.

Pentru pertractarea permissibilității segregării hotarului din afară a comunei „Gyákos,” se statorește ziua de **19 Ianuarie 1886**, dimineața la 8 oare la casa comunală, despre ce se încunosciițează toți locuitorii comunei cu observarea, că cei ce nu se vor

presenta, se consideră învoiați cu segregarea. Un exemplar din cerere se află la acest tribună.

Pertractarea o va ținea asesorul dela tribunal Székely Miklós.

Din ședința tribunalului din Elisabeta pole, ținută la 23 Novembre 1885.

Nagy Lajos,
president.

Butak,
notar.

Concurență înșelăciunilor comise

cu
învelitoare pentru cai!

De 50 de ani există
o fabrică de învelitoare și covoare
cu privilegiu ces. reg.

care ne-a însărcinat pe noi, ca să punem
odată capăt **concurenței ce s'a pornit
în ziua de azi;**
și spre acest scop să-i vindem fabricatele ei solide, reale și escelente, constatătoare din

Învelitoare pentru cai numai cu fl. 1.60 o bucată;

sunt mari, groase, late și foarte trainice aceste

învelitoare pentru cai.

Ele au o lungime

de 190 cm., și o

lățime de 130 cm.,

cu borduri colorate

și groase ca o scândură,

de aceea într'adevăr

de a fi nimicite.

Le espedăm cu rambursă sau bani

gata — Dilnic trimitem din aceste învelitoare

în toate părțile lumii și pretutindene

sunt primite cu o deosebită plăcere, de oarece

ele pot fi întrebuințate și ca cuverte de pat

și mai nainte au costat de două-ori atât ca

acum. Adresa:

Exportwaarenhaus „zur Austria,”

Ober-Döbling, Mariengasse 31,

în casa proprie.

Me rog să se observe adresa exact.

Nr. 696. 1885.

[1205] 3—3

EDICT.

Stefan Fulea născut în Răhău, căsătorit și domiciliat în Rețiu, protopresbiteratul Mercurei, și-a părăsit de 5 ani de zile legiuita sa soție Maria Vasile Filip fără a se sci ubicațiunea iui sau de mai e în viață.

Pentru a răspunde la acțiunea divorțială a soției sale, se provoacă ca în termin de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului oficiu protopresbiteral, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra-i se va pertracta și decide și fără densusul.

Dela oficiul protopresbiteral al tractului Mercurei.

Mercurea, la 15 Novembre 1885.

I. Droc, protopresbiter.

Putere
bărbătească
slăbită și perdută

Impotență.

Ajutoriu sigur! Cu ajutorul dușului de carbon pentru genitalii se poate cura ori cine fără nici o urmă neplăcută, sigur și pentru totdauna de multe ori numai în decurs de 2 zile, chiar și ducă impotența s'ar părea incurabilă și la ori-ce vrăstă. — Atestate dela cei mai renumiți profesori și scrieri medicale de specialitate, cele mai călduroase recomandații medicale și mii de adrese de mulțămire din partea a multora vîndeați cu totul, sfătuiesc în modul cel mai neinteresat pe fie-care pacient, ca să și procure dușul de carbon, care garantează cele mai durabile succese.

Complet, împreună cu îndrumarea pentru întrebuințare și părerea medicală, 5 fl 80 cr. Expediția postală discretă nu permite nimenui să observe ce cuprinde și de unde vine pachetul

Dușul de carbon c. r. privilegiat este de a se comanda la: Dr. Carl Altmann, Wiena, VI. Gumpendorferstrasse 95. [1205] 2

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[1210] 1

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1886.

Anul al treizeci și cincilea.

Prețul unui exemplar legat **30 cr.**, pentru vîndători nelegat
23 cr. v. a. și legat **25 cr.** v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendariul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glaurilor de peste an). — Pătrările lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Servitiul postal și telegrafic. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprîndînd și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comunele bisericicesi din archidieceasă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarchii metropoliilor învecinate din Austro-Ungaria.

Împărăteasa Eudocșia. — Notițe pentru proeți. — Sfaturi bătrănesci. —

Conspectul săptămănilor. — Însemnarea târgurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.